

J. Jensen (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Da et større Antal Talere har haft Ordet, siden jeg blev indtegnat, er selvfølgelig det meste af, hvad jeg ønskede at sige, blevet sagt, og da jeg ikke er af dem, som holder meget af de idelige Gentagelser, som kun tage Tingets Tid, kan jeg indskrænke mig til at sige faare lidt. Den første Gang Fiskeriloven vatte min Opmærksomhed, var et Mars-tid, efter at den var vedtagen. Jeg kom den Gang til en af vore største Fiskepladser, til hvilken en hel Del Fiskekuttere kom ind med en stor Mængde Rødbætter, hvoriblandt der var en hel Mængde Undermaalsfisk. Jeg blev forbauset ved at se disse mange Undermaalsfisk, og saa sagde jeg til Fiskerne: Det er ulovligt Fiskeri, I drive. Vi have jo faaet en Lov, der forbyder at fiske disse Undermaalsfisk. Nej, sagde Fiskerne, en saadan Lov eksisterer ikke. Saa sagde jeg: Men have vi da ikke faaet en Lov, der forbyder at føre Undermaalsfisk i Land? Nej, det have vi heller ikke, svarede de. Have vi da heller ikke faaet nogen Lov, der forbyder at sælge disse Fisk? So, sagde de, det have vi, men denne Lov forbyder ikke at fange Fiskene eller føre dem i Land eller benytte dem, som vi finde det tjenligt, blot vi ikke sælge dem! Det kom straks til at staa klart for mig, at der her var indført en Lovparagraf, som virkelig ikke havde allermindste Spor af Betydning. Saa sagde jeg til Fiskerne: Hvordan kan det være gaaet til, at en saadan Bestemmelse er bleven indført? Meningen har jo været at frede om Fiskeenglen, og nu, efter at Loven er udfommen, ser jeg, at den har ikke mindste Betydning i den Henseende. Jeg huster ikke bestemt ordret, hvorledes Svaret lød, men uden at begaa for store Fejl kan jeg sige, at Svaret lød omtrent saaledes: Det er grundet paa, at Loven er vedtagen af Mænd, som ikke have ret megen Forstand paa Fiskeri. Vi staa nu lige over for en ny Affattelse af Fiskeriloven, og jeg vilde da ønske, at den maatte blive saaledes, at Fiskerne ikke med Rette skulde kunne give Lovgivningsfaktorerne det samme Skudsmaal, som saa vel disse som mange andre Fiskere, jeg har talt med, have givet dem, at de ikke have haft ret megen Forstand paa Fiskeri. Det er stadfæstet gennem det Lovforslag, her er forelagt, at den Bestemmelse, som blev vedtagen i den tidligere Lov, for at værne om Fiskeenglen, ikke har truffet det rette, idet der nu er taget en anden Bestemmelse, som vistnok vil vise sig mere virksom. Naar der nu skal lovgives paa dette Omraade med Hensyn til Tiden, Maaden og Redstaberne, hvormed der skal fiske, saa tror jeg, at Lovgivningsfaktorerne gøre bedst i at være saa

lempelige som mulig, idet Bestemmelserne om Fiskeredstaberne og Fredningstiden kun ere beregnede paa at beskytte Fiskeriet, for at det ikke skal ødelægges. Jeg ved ikke, om jeg kommer ind under Rubrikken: Folk, der ikke har megen Forstand paa Fiskeri, men jeg er dog født paa en Fiskeregion og har set og deltaget i en Smule Fiskeri, og jeg har talt med herdeles mange Fiskere, og har faaet den Opfattelse stadfæstet, at Jagle, Sødyr og Havfisk foranstaltede et langt større Ødelæggelseskærvet lige over for Fiskebestanden, end Fiskerne gøre. Men hvis det er Tilfældet, at det største Ødelæggelseskærvet bliver udøvet fra saadanne Sider, som vi ikke tænke paa at ramme ved Lovbestemmelser, og som det maatte heller ikke kan nytte at forsøge paa. (Afbrudelse). Ja, der er dog i flere Lande truffet Bestemmelser for at holde Søfuglene borte i den Tid, Fiskene lægge Æg, og der kunde maatte nok gøres noget i den Retning for Bevarelsen af Fiskebestanden. I hvert Fald, er det et faare lille Ødelæggelseskærvet, Fiskerne udøve i Sammenligning med, hvad der sker fra anden Side, saa det forekommer mig, at man dog skal være lidt varsom med at indskrænke dem i den Næringsvej, som de nu en Gang ere staaede ind paa, og som kun giver dem et som oftest meget tarveligt Udkomme. Jeg tror, at det ikke vilde være til stor Skade, om man helt og holdent stredte alle Bestemmelser om Fiskeriredstaberne. Saa vidt jeg ved, har det før været saaledes. Paa Grund af Forholdene i Limfjorden har der været truffet nogle Forholdsregler der, men ikke andre Steder. Fiskerne have vel somme Tider ment, at der var fisket for meget paa en eller anden Plads, idet Fiskeriet der blev mindre Aar for Aar, men saa har Kendsgerningerne vist, at efter nogle Aars Forløb kunde der igen fiske rigtig godt paa det paagældende Sted. Dette viser altsaa, at det ikke er Fiskerne, der have taget Fiskene, men at disse ere vandrede bort til andre Pladser, og saa, efter en vis Periode, ere komne igen. Fiskene lægge jo Æg et Sted, trække fra Sted til Sted, komme saa tilbage igen, og Fiskeriet er altsaa mere eller mindre godt i disse forskellige Perioder.

Hvad Fredningsbestemmelserne angaar, tror jeg ogsaa, at de mange Gange vilde vise sig faare uheldige, og her vil jeg sige, at, hvad der er retfærdigt og passende et Sted, vil være, jeg havde nær sagt, den mest blodige Uret at gøre imod Fiskerne paa andre Pladser. Det blev i Gaar hørdet — jeg tror det var af det ærede Medlem fra Søby (Sr. Jensen) — at, hvis f. Eks. Hum-